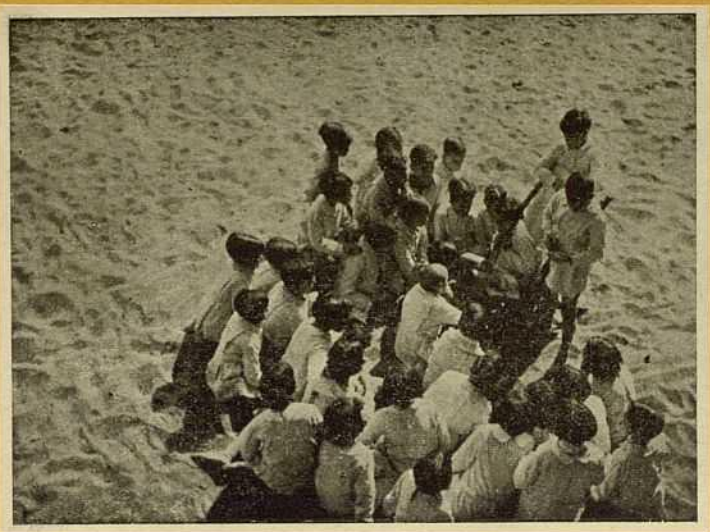


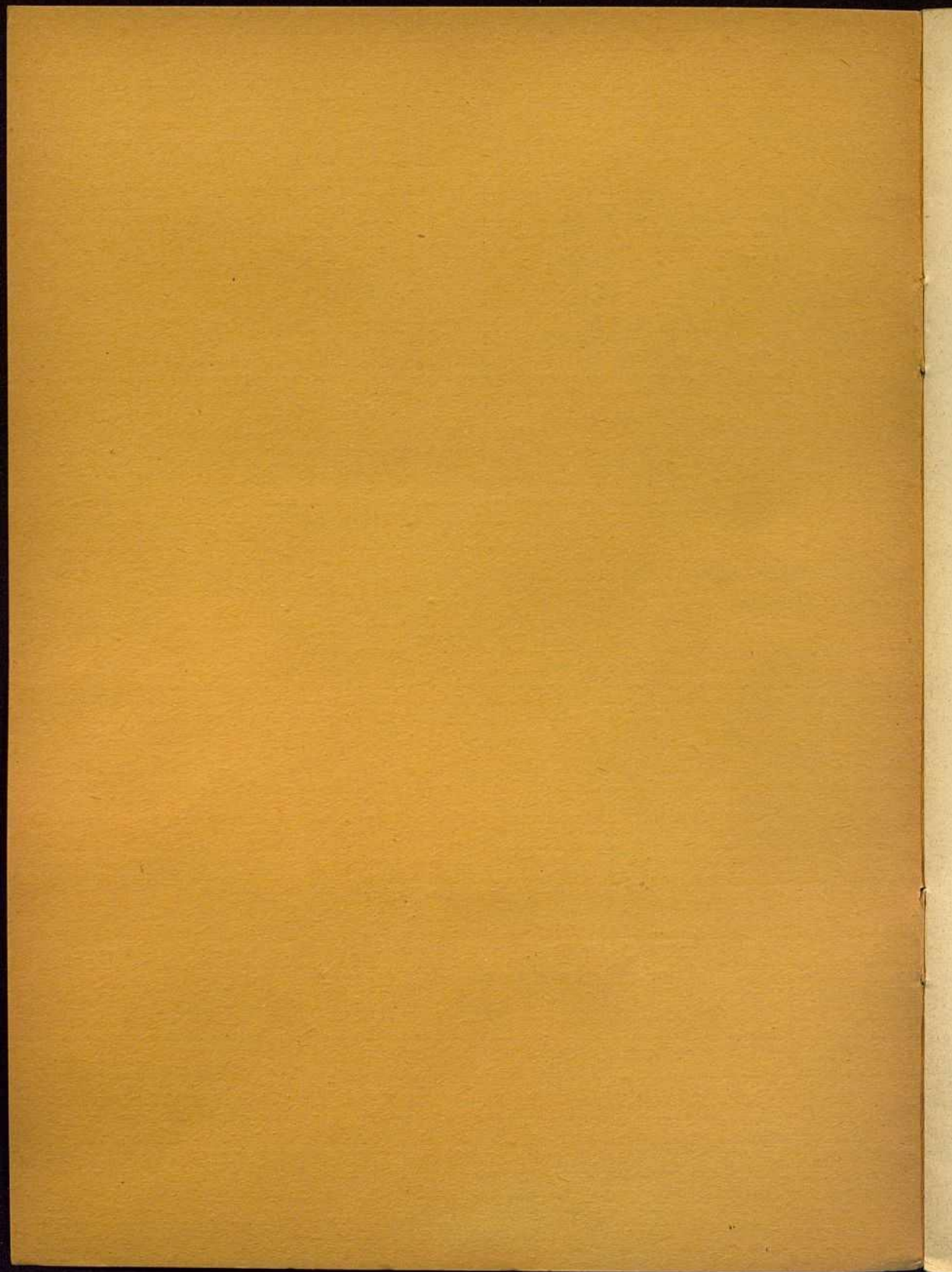
GARBÍ



ESCOLA DEL MAR

N.º 7

Maig 1934



GARBÍ

ESCOLA DEL MAR



N.º 7

Maig 1934

Sumari

Pòrtic, - *Lletra.*

La vida que fem a l'Escola del Mar.
El consell d' àrbitres.

Cal parlar bé. - *Barbarismes.*

Meteorologia. - *Resum de les observacions meteorològiques del mes de març de 1934.*

Cròniques. - *Consell dels cinc. - Crítica de l' actuació dels presidents. Dia social.*

Setmana de vacances. - *Impressions.*

Música. - *L' infant i l' educació musical.*

La nostra biblioteca.

Notícies pedagògiques.

Antics alumnes. - *Propòsit.*

Noticiari.

P O R T I C

LLETRA

Hi ha gent que són als llocs però en són absents. I en són absents per més anys que passin. I són aquells que us diuen que s'han traçat una línea de conducta davant d'un fet qualsevol, com si aquesta línea de conducta, no la portessin ja de sempre, i que en paraules menys fines, però més clares, vol dir tirar al dret.

Però ja sabeu que es pot viure un minut de vida i deixar-hi alguna cosa nostra.

Qui vol tenir el goig de passar per aquesta selva de la vida i tenir el goig del dolor ha de deixar-hi trossos de la seva pell o almenys alguna esgarrinxada.

Tot menys passar absent.

Hi ha qui és absent malgrat la seva presència. I qui és present malgrat la seva absència.

Heu passat mai per una cambra on es guarden els mobles, els llibres i els records d'algun gran absent i sentíreu com encara hi regna aquell gran esperit?

Molts vivents són buits com un pis desllogat i absents de si mateixos.



La vida que fem a l'Escola del Mar

EL CONSELL D'ARBITRES

A l'Escola hi ha formats uns equips de jocs. Aquests equips (generalment tres a cada classe) lluiten entre ells en el campionat d'atletisme que celebrem cada any.

Per a controlar i arbitrar els partits de campionat, a l'Escola tenim un Consell d'àrbitres.

Aquest està format per President, Secretari, Conseller tècnic, i un mestre assessor.

A més a més d'aquests càrrecs, com que alguna vegada ens podríem trobar que els àrbitres eren partidistes a favor de la seva classe, hi ha un jutge-representant de cada una de les classes que formen l'Escola. Així, cada jutge es preocuparà de defensar dins del Consell d'àrbitres aquelles coses que pertanyin a llurs classes.

Els membres del Consell, arbitren els partits per torn cada vegada que hi ha campionat. Els jutges-representants tenen cura de l'ordre, mentre dura el partit i són ells que junt amb l'àrbitre senyalen les faltes dels jugadors.

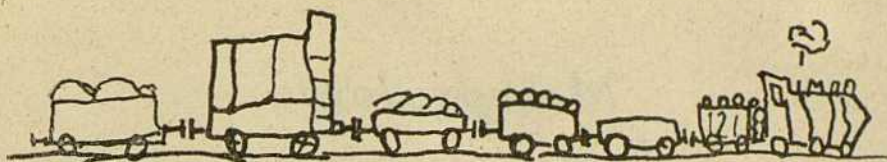
Contra el fall de l'àrbitre poden enviar protestes tots els equips que es creguin perjudicats; protestes que després es discuteixen a les sessions que celebren tots els dimarts.

El Consell d'àrbitres és el responsable de fer complir les lleis del joc, tant a la platja (encara que no hi hagi campionat) com a les classes, si per alguna raó no es pot baixar.

Els nois que formen el Consell d'àrbitres han d'ésser uns bons jugadors, al mateix temps que justos, perquè si per descuit, perquè no en saben, o per conveniència, no miren bé les faltes del joc, es perjudica els equips, perquè després de passar aquell moment, és molt difícil saber qui té raó.

Per nosaltres el joc té molta importància.

Col.laboració "GARBI".



Cal parlar bé

Continuem la llista de barbarismes recollits a la classe:

<u>Diem</u>	<u>Hem de dir</u>
xorro	<i>doll</i>
xubasco	<i>xàfec</i>
sítiar	<i>assetjar</i>
guirnalda	<i>garlanda</i>
fiel	<i>fidel</i>
ganància	<i>guany</i>
mando	<i>comandament</i>
brillo	<i>lluentor lluiïssor</i>
bòveda	<i>volta</i>
costipar	<i>refredar</i>
tornillo	<i>cargol</i>
xispa	<i>espurna</i>

Col-laboració *GARBÍ*

Meteorología

RESUM DE LES OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DEL MES DE MARÇ DE 1934

TEMPERATURES

La temperatura *màxima* del mes l'ha fet el dia 20 que ha arribat a 22° a l'ombra.

La temperatura *mínima* ha estat la del dia 2 que el termòmetre ha marcat 7°.

La temperatura mitja del mes ha estat de 13'4°.

ESTAT DEL MAR

L'estat de la mar, en un promedi general, ha oscil·lat entre *plana* (molt lleugerament ondulada) i *arissada* (petites ones que no rompen) amb més tendència cap a l'estat últimament esmentat.

VENT

El vent dominant, durant les 57 vegades que s'han fet observacions a l'Escola en el mes de març, ha estat el de Nord repetit 9 vegades en les dades meteorològiques. El segueix el de Sudwest amb 8; l'West-sudwest amb 7; i el de Sud i el de Sud-sudwest 6 vegades cada un.

NUVOLS

Els núvols dominants, durant les diferents vegades que s'han fet observacions aquest mes, han estat els *Cúmulus*, 15 vegades repetits a la fulla meteorològica. Els segueixen els *Cirrus* amb 13.

Durant tot el mes no hi ha hagut cap hora d'observació en què el cel estigués completament net de núvols.

Col·laboració Cos d'observadors.

Cròniques

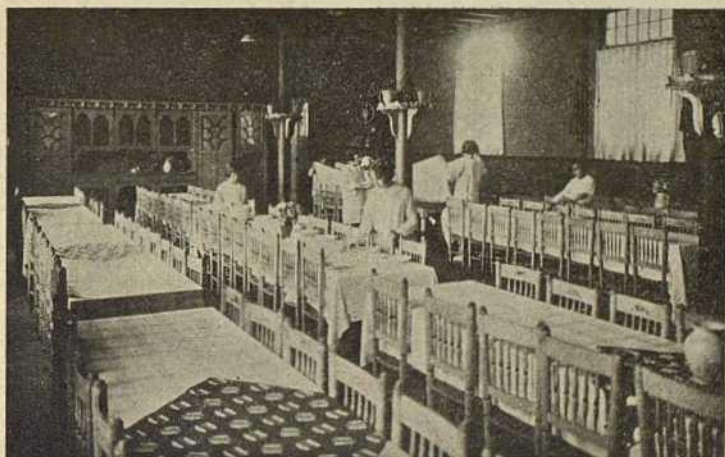
CONSELL DELS CINC

Crítica de l'actuació dels presidents

GARBI.—President: Mercè Torras.

Aquesta classe durant la meua actuació ha sofert unes transformacions en el seu comportament. Durant els primers dies puc dir que va ésser la classe que es portava millor de l'Escola i sempre ho començàvem amb els membres del Consell. Però això no ens ha estat possible dir-ho sempre, perquè últimament la classe es va tornar a espatllar trencant-se aquell ordre que hi havia primerament.

Ací no es tracta de dir si els nois i noies de Garbí a tal indret o a tal altre, portaven malament, però sí que podem dir que no es comportaven prou bé en tots els llocs.



Respecte al president, jo crec que primerament va complir el seu càrrec amb una rigorositat excessiva, però a canvi d'això, ara últimament puc dir que ha caigut a l'altre extrem. I jo li diria, que primer en va fer un gra massa i després s'hi ha deixat anar; és a dir, no ha

sabut trobar el nivell que li corresponia. La Torras ha perdut una mica aquella autoritat que la caracteritzava i potser li costarà una mica tornar-la a recobrar.

NAUSICA.—President: Josep Oteo.

No sé perquè, però a aquest president quasi no l'he vist actuar en tot el mes. Tampoc no sé com ho feia, però el cert és que la classe de Nausica ha perdut un bon tros la fama de classe disciplinada que tenia, perquè tant en el menjador, com en el vestidor i a la sortida han demostrat que encara no se'ls pot deixar sols. A aquesta classe el que passa segons el meu parer, és que sempre estan vigilats i naturalment no poden fer res, però que quan troben l'ocasió també fan de les seves. I això no és que siguin disciplinats, sinó que els fan ésser; i d'una cosa a l'altra hi va molta diferència. Diuen els nois que el president ho ha fet malament; potser sí que tenen raó, però això no té res a veure amb el que deia primer.

NINES.—President: Manuel Quiles.

Jo durant la meua actuació haig de confessar que no m'he preocupat gaire dels mitjans que empraven els presidents per posar ordre a llurs classes, perquè si bé és veritat que això té una importància, a mi m'interessava més veure els resultats. *Nines* no és una classe que hagi sobresortit pel seu bon comportament ni perquè s'hagin portat malament; no han fet ni una cosa ni altra, ha tingut moments de tot.

A l'Escola cada classe té una cosa que la diferencia de les altres totalment. *Nines* és la classe dels nois entusiastes, de voluntat, organitzadors de coses noves i treballant sempre. Aquestes són qualitats molt bones però haurien d'afegir-hi la del bon comportament.

Quiles ha complert bé el seu càrrec, però totes les vegades que he entrat a la classe no he sentit mai un silenci complet de treball. Sempre hi ha algú que fa soroll.

ANGELICA.—President: Maria Domínguez.

Aquesta classe quasi bé es pot dir que és la classe que s'ha portat millor tot el mes. Aquesta nena té molta voluntat i quan ella vol, la classe va molt bé. I dic quan ella vol, perquè al menjador moltes vegades l'havia d'avisar perquè posés ordre a la seva classe.

MUSICA.—President: Josepa Mayor.

Aquesta classe també ha perdut, sobretot al menjador, és la pitjor de l'Escola. Moltes vegades m'han agafat ganes de treure el representant que ho ha fet tan malament, que es pot dir que és el que ho

espatllava tot. A l'hora de la migdiada passa igual. I això sap més greu perquè aquesta classe sempre havia estat el model de l'Escola. A veure si els càrrecs que entren nous ho fan millor.

CONTES.—President: Maria Barber.

PETITS.—President: Clotilde Roy.

Aquestes dues classes com que són les més petites no es pot dir gaires coses de l'actuació dels presidents, però sí que haig de dir que Contes s'ha portat bastant malament. A veure si els nous presidents s'espavilen i ho fan millor que aquests.

Dia social

20-4-1934.

Avui, per fi, després d'uns dies molt agitats, sembla que ens hagi entrat una mica de calma. Els nois de l'Escola no puc dir que s'hagin portat admirablement bé, però tot ha anat molt regularment i molt normalment, cosa que m'ha fet contenta.

Jo crec que veritablement m'havia adormit una mica en el meu càrrec, però també crec que va ésser perquè vaig tenir un entusiasme molt gran els primers dies, i aquests entusiasmes ja se sap que no duren. El Consell no m'ha ajudat i jo he tingut un excés de feina. Ara que també comprenc que la bona marxa de l'escola depen de mi, i que la meva obligació és atendre el meu càrrec sigui com sigui. Avui m'he promès a mi mateixa, preocupar-me força de l'Escola els dies que em resten d'actuació, però no amb aquell entusiasme que s'acaba, sinó tranquil·lament i senzillament.

A l'hora de dinar he hagut de sortir i quan he tornat he estat contenta perquè hi havia hagut ordre en tot.

Avui ha estat un dia molt normal. Estic tranquil·la i satisfeta.

EUGÈNIA NONELL, 14 anys.
President del Consell dels Cinc
Govern blanc

Setmana de vacances

IMPRESSIONS

DILLUNS

Avui jo estava molt empipat perquè volia fer una barca per anar a pescar al bou, i no sabia amb què. I el meu pare perquè m'estigués quiet m'ha portat suro i jo he fet una barca amb veles i tot. Semblava un vaixell de carreres, de debó. Manoi... si jo tingués un vaixell de carreres, a casa meva no em veurien en tot un any!

DIMARTS

Avui el meu pare m'ha fet un carro de manobre i jo quan l'estirava... Manoi... semblava un xinès!

DIMECRES

Amb les fustes que va dur el meu pare he fet una carniceria que semblava un teatre de putxinellis. I manoi... jo seria un mal carnicer perquè en lloc de tallar la carn em tallaria el dit, perquè sense ésser carnicer ja me n'he fet un!

DIJOUS

Jo volia arreglar la carniceria perquè com més me la mirava més em semblava un teatre, però com que tinc un genit com una mona l'he trencada tota i l'he tornat a fer. Però, manoi... m'ha sortit igual, cada vegada em surt un gargot!

DIVENDRES

Avui he anat a l'hort i he volgut fer de lladre; he entrat dins d'un altre hort a collir flors, però quan saltava la tanca he caigut i he fet molt de soroll. Manoi... quin mal lladre que seria!

DISSABTE

Avui he anat a Montjuïc i les sabates se m'han omplert de fang. I jo he pensat: Manoi... té, ja hi tens una sola nova!

DIUMENÇE

Avui he tornat a l'hort. Nosaltres hi tenim un gronxador molt maco i que va molt enlaire, però jo hi he pujat i he caigut de cap i m'he fet un bony. Manoi... quin mal aviador seria, perquè si ara m'he fet un bony, quan volaria molt enlaire em faria una truita!

PERE SERRA MULET, 12 anys

Color verd

M ú s i c a

L'INFANT I L'EDUCACIO MUSICAL

L'infant, a mesura que la vida li va presentant la varietat dels seus aspectes, i problemes, per ell sol en cospa algun; d'altres, necessiten que algú els hi "*faci percebre*".

Deixant de banda un pocs, els especialment dotats, és més corrent que a l'esperit de l'infant es presentin comandes concretes d'ordre biològic, físic o matemàtic, que no pas artístic, i per especificar més el que ací ens interessa, d'ordre musical.

Són rars els infants que prenen consciència, és a dir, que es donen compte d'una manera racional, dels elements musicals que hi ha dins la vida mateixa, dins l'atmosfera que els volta; però tot seguit que algú els ho sap fer *escollar*, l'esperit així desvetllat *sent* o *valora* en funció musical un sens fi de coses: el timbre de cada veu, de cada instrument, el matís, la intensitat del so característic de cada frase en parlant; *veu*, en funció del ritme, el moviment de persones, d'animals, i fins el sentiment del paisatge se li enriqueix amb aquesta nova aportació de les seves facultats perceptives: ja distingeix els ritmes amb llurs infinites fòrmules.

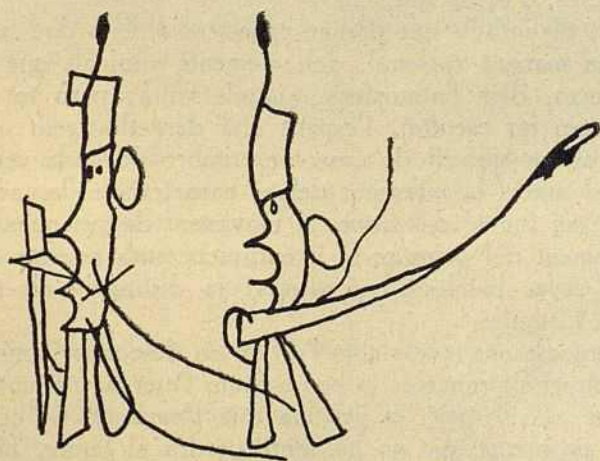
La psicologia ens revela com l'infant en descobrir l'existència d'un efecte, vol tot seguit conèixer la causa (amb l'eterna pregunta: per què això, per què allò?) però la persona que s'empenyi en explicar-li la solució d'un problema que no ha *sentit* perdrà el temps, hi manca la curiositat, és a dir, l'interès.

Quan l'infant experimenta aquesta curiositat, aquest interès, solament llavors és el moment oportú per a parlar-li de dimensions i llavors de la música; solament llavors caldrà fer-li remarcar la seriosa base

científica que fonamenta l'estructura de l'art musical. Per contrast, en arribar aquest moment, la iniciació tècnica té avantatges positius, puix no és estrany trobar nens de mitjana edat—principalment els que són atrets pels estudis en general (científics, literaris; etc.)—que confessin el seu menyspreu per la música, qualificant-la *cosa de nenes*; cal en aquests casos, sense voler convencer amb raonaments familiars, explicar algun dels principis físics i matemàtics—comprensibles per a ells, naturalment, i no és estrany que aquests infants, un cop endinsats en l'aspecte científic que desconeixen esdevinguin uns dels deixebles més entusiastes i facultats.

L'infant que en sortir de l'escola primària poseeix un principi de cultura musical ben fonamentat i intel·ligentment orientat, aquest serà apte no solament per a poder fruir, amb més ample sentit estètic, de les bel·leses que la natura i l'art ens ofereixen, sinó també per atènyer un grau més alt de civisme que els altres, doncs ha adquirit l'habitud d'escollar, *comprendre i realitzar*.

Indiscutiblement no es pot negar aquesta funció educativa de la música a l'escola primària.



La nostra biblioteca

La nostra biblioteca ens ha rendit molt, però també s'hi ha treballat molt i d'una manera enorme en els primer graus, on a més de la manca d'àbit i facilitat per la lectura, ens trobem amb la tragèdia de no tenir llibres a propòsit, particularment catalans.

Gairebé tots els llibres que tenim escrits en vistes als nens, contenen a més d'un gran nombre de frases llargues i difícils una abundor de paraules que literàriament estàn molt bé, però que no són de l'ús de les criatures, i com que les desconeixen els fan perdre el fil de la narració.

Per no buscar exemples nous, en citarem uns de ben eloqüents que ja vam publicar en una altra ocasió, on es veu la quantitat de paraules estranyes pels nens que comencen a llegir i que ells mateixos han separat del seu llibre.

Sis Joans - Carles Riba. (Plana 85) :

desballestar, raneres, bufits, flastomies, cascadeig, ramal, aspre, aferra, casull.

MANUEL QUILES, 9 anys.

Perico el de los palotes - Lagua Lliteres, Edit Muntañola.

(Segona plana; quatre ratlles) :

desfachatez, respingona, bizarra, morisqueta, mofador, camaradas, zapatetas, aullando, mayando, cacareando, relinchando, increíbles.

MARIA VALLÈS, 8 anys.

Així ens hem trobat en el transcurs d'aquests anys amb llibres que hem hagut de repetir, com són els de rondalles populars, tant del nostre país com estrangeres.

Aquests llibres, que tantes analogies presenten, interessen molt als nens, sobretot als més petits, i nosaltres atribuïm aquest èxit, a que són merament narratius, i també als seus temes (gegants, bèsties que parlen,

fades, dimonis), puix que encara que siguin irreal, s'identifiquen tant amb la seva fantasia que arriben a convertir-los en éssers de carn i ossos.

A més, com que no necessiten ornaments literaris, fa que la seva lectura esdevingui una cosa fàcil per als infants de més poca edat.

En canvi els nostres nens han reaccionat negativament amb aquests païssos de meravelles que se'ls fan expressos (cebes que ballen, tasses que enraonen) i que la seva imaginació no pot comprendre.

Això també ha estat causa de que ens haguem vist obligats a eliminar del catàleg una bona col·lecció d'aquests llibres que no feien més que entrebancar l'afició dels petits llegidors.

Hem comprovat també que, sobretot als nens petits, els agraden molt els llibres amb il·lustracions i amb aquesta orientació hem adquirit els que hem pogut, ja que malauradament, i en particular a Catalunya hi ha una manca absoluta de llibres exclusivament d'imatges. Com es pot suposar, nosaltres no hem reparat a donar llibres ben il·lustrats a nens que no sabien llegir, amb la seguretat de que no perdiem el temps, doncs aquelles imatges han suggerit a ells i a nosaltres coses ben interessants.

D'aquesta manera, i a base també del nostre criteri personal sobre autors, editors i temes, hem anat formant el nostre catàleg.

Noticies pedagògiques

Un pensionat colombià a l'estranger per a estudis sobre educació, diu en la revista "Educación" de Bogotá, del darrer mes de febrer:

"Yo creo firmemente que, en Colombia, antes que empeñarse en una reforma de sistemas y métodos de enseñanza, la escuela debe empeñarse en una campaña sostenida e intensa en el sentido de imprimir en el pueblo hábitos de higiene y costumbres racionales de alimentación."

**

Llegim en la revista "Pour l'ère nouvelle" sota el títol de "Pedagogia nova" la següent còpia d'un tros d'un article de Mme J. Gerand:

"Els infants cal que redactin amb alegria, de la mateixa manera que construeixen casetes, que pinten i que canten".

Abans, el crític de l'anomenada revista diu referint-se a la pedagogia nova: "Hom nota d'un any a l'altre el seu progrés".

Segons una darrera enquesta feta a Londres entre 21.280 nois i noies, inclosos dins l'edat escolar, les pel·lícules dites "pedagògiques" són les que menys interessin als infants.

Antics alumnes

PROPOSIT

Com tothom sap, el problema capdal de l'escola consisteix en posar a l'aguait de l'infant els camins que poden menar-lo al descobriment del propi esperit i en lliurar-li les eines amb les quals cisellarà la seva personalitat. D'acord amb aquest imperatiu, l'escola li forneix una cultura indiferenciada.

En deixar l'escola aquesta cultura s'anirà seleccionant fins esdevenir adequada a l'especialització que imposa la vida; cada infant camí d'home exercirà l'ofici que s'hagi escollit i complirà el seu deure envers la societat.

Però alhora haurà de complir amb el seu esperit, que també té les seves exigències, i com el compliment dels dos deures és susceptible de progrés, cada un d'ells senyalarà una trajectòria que ben poques vegades es confonen en una sola, sinó que sovint van divergents.

I així veiem que ultra l'ofici propi de cada u, també hi ha l'afinitat de l'esperit que demana ésser satisfeta, el qual fa que aquell es decanti cap els russos, l'altre s'estimi més els romàntics, i també fa que els viaranys de la ciència i de la filosofia no es vegin oblidats.

Però nosaltres entenem que no podem aturar-nos ací; assimilar idees quan ja es té un entrenament, ve a tenir al cap de temps molt de mecànic; i en lloc d'aturar-se a pensar en allò que a dit un altre és molt més profitós pensar en allò que no ha dit ningú, per aquest segon camí si que es troba l'esperit i es robusteix la pròpia personalitat.

Si aquest avís als ex-alumnes desperta llur entusiasme, el nostre propòsit haurà reeixit. I l'activitat dels ex-alumnes de la nostra Escola prendrà el caire que sempre creierem que havia de tenir.

Noticiari

NOTES GENERALS

S'han acabat a les classes els campionats d'escacs de 2.^a i 3.^a categoria. Immediatament es començarà el campionat d'inter-classes.

NOTES DE LES CLASSES

PETITS i CONTES, que no prenen part en el campionat d'escacs de l'Escola, perquè són les classes dels nens més petits, han organitzat entre ells un concurs de dames.

MUSICA. Ha fet un concurs de construccions a la platja, en el qual cada nen o nena havia de representar l'escena d'un conte que havia llegit, sentit explicar, o bé inventar-se'n un. La major part dels nois han fet un conte inventat.

ANGELICA. La penya "El Petits Estudiants" ha creat un nou cos tècnic per a la seva revista, destinat a la eliminació de barbarismes i altres defectes del parlar dels nens de la classe. Aquest cos està integrat per dos nens de cada color, els quals prenen nota de tots els mots mal dits durant les hores de conversa i de treball de l'Escola. Els resultats seran publicats a la revista "Angèlica".

NINES. Gairebé tota una quinzena s'han fet treballs relacionats amb l'alfabet. Han fet llistes de moltes coses que després han posat per ordre alfabètic, cada vegada més rigorós. I diu el bibliotecari, que com ara ja sabran posar les fitxes dels llibres per ordre alfabètic, el dia que el director i el subdirector de la biblioteca passin inventari i necessitin algun ajudant, ja els podran anar a buscar.

NAUSICA. La companyia de titelles "Els Quatre Gats" ha obert un concurs per veure qui prepara millor un conte per a representar en el teatre de l'Escola. El conte triat és "Els tres diables" popular català.

GARBI. Tota la classe treballa activament perquè s'ha anunciat un nou concurs de classe per a la classificació dels grups de treball. Aquest concurs consistirà en fer un treball de Llenguatge, Càlcul i Geografia.

ANTICS ALUMNES

Es donà en el dia corresponent a la IV sessió del Curset d'Història de l'Art, una visió de l'Art de l'Egipte prehistòric i de les dinasties que tenien per capital a Menphis.

El primer diumenge de maig va tenir lloc la lliçó corresponent del Curset de Llengua catalana, en el que es tractà de les diferents influències que ha rebut el català des del seu origen, fins a l'actualitat.

